

Sygn. akt III Cz 1757/14

III Cz 1857/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędzia SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 lutego 2015 r.

sprawy ze skargi dłużnika B. C. na postanowienie Komornika Sądowego przy

Sądzie Rejonowy dla Warszawy-Woli w W. P. B. z 21 maja 2013 r.,

sygn. akt Km 2861/13

przy udziale wierzyciela (...) w H.

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 4 czerwca 2014 r., sygn. akt I Co 1254/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Andrzej Dyrda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 1757/14

III Cz 1857/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 4 czerwca 2014r. sąd rejonowy uwzględnivszy skargę dłużnika uchylił postanowienie komornika z 21 maja 2013r. w części obciążającej dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego ustalonymi na 151,77 złotych oraz w części przyznającej wierzycielowi od dłużnika zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym. Stwierdził sąd, że skoro utracił moc nakaz zapłaty, na którym oparty został tytuł wykonawczy stanowiący podstawę egzekucji, to B. C. wskazanego w tym nakazie jako osobę zobowiązaną nie można uznać za dłużnika, w rezultacie wykluczone jest obciążenie go kosztami postępowania egzekucyjnego.

W zażaleniu wierzyciel zarzucił naruszenie prawa procesowego – art. 770 k.p.c. przez błędną wykładnię i przyjęcie, że poniesione koszty egzekucji nie były celowe i nie obciążają dłużnika, naruszenie prawa materialnego – art. 49 ust. 2a ustawy z 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji przez błędną wykładnię i pominięcie przez sąd, że przepis ten w powiązaniu z art. 49 ust. 4 ustawy przy uwzględnieniu celowości zachowania wierzyciela wszczynającego egzekucję może stanowić podstawę obciążenia dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego, art. 49 ust. 4 ustawy

przez niezastosowanie i pominięcie, że tylko w przypadku niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego opłaty (koszty) uiszcza wierzyciel. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się zmiany postanowienia poprzez oddalenie skargi, ewentualnie uchylenia postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w pierwszej instancji, zasądzenia kosztów postępowania skargowego i zażaleniowego.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

B. C. zaskarżył obciążenie go przez komornika w postanowieniu z 21 maja 2013r. kosztami postępowania egzekucyjnego.

W sentencji tego postanowienia komornik, umorzywszy postępowanie egzekucyjne, ustalił koszty postępowania na kwotę 151,77 złotych i zobowiązał B. C. aby zwrócił wierzycielowi tę kwotę oraz kwotę 150 złotych z tytułu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym.

Z uzasadnienia postanowienia komornika wynika, że na koszty postępowania egzekucyjnego ustalone na 151,77 złotych złożyły się wydatki gotówkowe, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 6,7 i 8 ustawy z 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji oraz opłata stała przewidziana w art. 53a ust. 1 tej ustawy (od zlecenia poszukiwania majątku dłużnika).

Ustalone przez komornika koszty nie objęły opłaty stosunkowej uregulowanej w art. 49 ustawy z 29 sierpnia 1997r., zatem w sprawie nie znajdowały zastosowania przepisy ust. 2a i 4 tego artykułu, których naruszenie zarzucił w zażaleniu wierzyciel.

Wadliwie w punkcie 2 sentencji postanowienia z 21 maja 2013r. zawarł komornik sformułowanie, z którego wynika, że w toku postępowania wierzyciel poniósł całość kosztów ustalonych na 151,77 złotych. Sformułowanie to nakazujące dłużnikowi aby zwrócił wierzycielowi kwotę 151,77 złotych pozostaje w sprzeczności z treścią uzasadnienia postanowienia komornika, w którym wskazuje komornik (zgodnie ze stanem faktycznym wynikającym z akt sprawy egzekucyjnej), że koszty postępowania zostały pokryte przez wierzyciela do kwoty 98,17 złotych, a nieuiszczone koszty wynoszą 53,60 złotych.

Od wierzyciela komornik w toku postępowania pobrał opłatę stałą w kwocie 59,49 złotych wobec otrzymania zlecenia poszukiwania majątku dłużnika oraz zaliczkę w kwocie 38,68 złotych na pokrycie wydatków – kosztów uzyskania informacji, łącznie 98,17 złotych.

Wbrew zarzutom zażalenia, nie zachodziły w sprawie podstawy z art. 770 k.p.c. do obciążenia B. C. obowiązkiem zwrotu wierzycielowi poniesionych przez niego kosztów postępowania egzekucyjnego w kwocie 98,17 złotych oraz kosztów zastępstwa prawnego.

Według tego przepisu, dłużnik odpowiedzialny jest za koszty egzekucji. Tą odpowiedzialnością nie można było obciążyć skarżącego, skoro utracił moc nakaz zapłaty, na którym opierał się stanowiący podstawę egzekucji tytuł wykonawczy. Słusznie wskazał sąd rejonowy, że wobec upadku tytułu wykonawczego, skarżący utracił przymiot dłużnika w postępowaniu, w którym zapadło rozpatrywane postanowienie komornika.

Uchylenie przez sąd rejonowy postanowienia komornika oznacza po pierwsze, że wierzyciel nie uzyska refundacji poniesionych przez niego kosztów w kwocie 98,17 złotych oraz kosztów zastępstwa prawnego, po drugie, że upadło zawarte w uzasadnieniu postanowienia komornika wezwanie dłużnika do zapłaty kwoty 53,60 złotych. Kwota ta obejmuje poniesione przez komornika wydatki – koszty doręczenia środków pieniężnych i koszty doręczenia korespondencji; nie zawarł sąd rejonowy w postanowieniu wezwania wierzyciela do uiszczenia komornikowi tej należności. Możliwość obciążenia wierzyciela wydatkami poniesionymi przez komornika przewiduje art. 42 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Te okoliczności mając na uwadze zażalenie jako nieuzasadnione należało oddalić na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda SSO Tomasz Tatarczyk SSO Barbara Braziewicz